

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

În zi de praznic de Înălțare, Eu, Domnul, așez cuvântul Meu peste pământ. Eu sunt Izvoditorul acestui cuvânt. Îl rostesc cu însăși gura Mea de aproape șaiszeci de ani pe vatra neamului român. Mi-am făcut cărare pentru el și cu el, și îl așez în cartea cuvântului Meu din zilele acestea, iar glasul Meu peste pământ este minune mare, și au parte de această minune cei de pe pământ și cei din cer, cei ce sunt ai Domnului și cei ce așteaptă pe Domnul și cei așteptați de El ca să fie ai Săi în cer și pe pământ.

Eu sunt glasul Tatălui Savaot, Tatăl Meu. Mă trimite Tatăl cuvânt peste pământ, iar Eu ascult de El, așa cum și acum două mii de ani am ascultat de El când M-a trimis după om pe pământ. M-a trimis Tatăl pe pământ ca să Mă nasc și ca să fiu văzut apoi și ca să-l ajut pe om să-l cunoască îndeaproape pe Dumnezeu, iar Tatăl era în Mine, precum Eu în El eram, și eram una cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, în Care eram, și am spus ucenicilor Mei în ziua când M-am înălțat de lângă ei după cele patruzeci de zile de la Învierea Mea, le-am spus lor că va veni Duhul Sfânt asupra lor și vor lua putere să Mă vestească și să-Mi fie martori ai venirii Mele de la Tatăl pe pământ, martori în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului la toată făptura, și după ce le-am spus aceasta M-am înălțat la cer și M-am așezat să stau de-a dreapta Tatălui Meu, așa cum Mi-a fost slava Mea cea mai dinainte de vecii. Le-am spus lor de Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, în al Cărui nume să Mă vestească și să Mă mărturisească tuturor, iar apoi, mergând Eu spre Tatăl sub ochii lor, s-au lăsat văzuți de ei cei doi bărbați îmbrăcați în haine albe, martori ai Mei și ei pe pământ și în cer, și grăind aceștia, le-au spus lor: *«Va veni iarăși Domnul, așa precum L-ați văzut suindu-Se de la voi la cer»*, și a rămas și această zi scrisă în izvoade și a întregit ea Evanghelia venirii Mele acum două mii de ani, și cu care ei au mers vestind-o peste tot, așa cum martorii cuvântului Meu cel de azi așează înaintea oamenilor de pe pământ glasul Duhului Sfânt, Cuvântul Tatălui, rostit de gura Mea peste cei ce Mă vestesc că vin cuvânt peste pământ, trimis de Tatăl, și am norii suire și coborâre, precum este scris.

În zi de praznic de Înălțare Mă așez cuvânt pe vatra ta, țara Mea de azi, neam român. Eu sunt Izvoditorul acestui cuvânt. Îmi scriu cartea Mea cea de azi în mijlocul tău și te numesc țara Mea cea de azi, neamul Meu cel de la sfârșit de timp. Cum te-aș numi așa dacă n-ar fi așa? Mi-am ridicat din tine fii credincioși venirii Mele la tine, ucenici martori ai venirii cuvântului Meu cel de azi peste pământ. O, cât aș vrea să fii cuprinsă cu sufletul sub minunea cuvântului Meu din mijlocul tău și să te văd Eu așa! Te văd în-să departe de glasul Meu, care te cheamă pe nume și te vestește popoarelor, o țara Mea. O, nu te mira că nu Mă duc cu acest cuvânt în țara lui Israel cel de acum două mii de ani. Nu te mira că vin la tine cuvânt, și nu acolo, căci acolo Mi-au rămas urmele și se văd și mărturisesc ele împotriva celor ce nu-Mi urmează așa cum Eu am spus, iar acum cuvântul Meu rostit pe vatra ta, popor român, este el glasul care strigă la toți, la cei morți și la cei vii, strigă Domnul acum după om de pe acest munte de cuvânt.

Se așează cuvântul Meu în cartea sa de pe masa aceasta și se dă în dar și face el facere peste om. N-am cum să merg pentru această facere în altă parte pe pământ. M-am așezat aici cu slava Mea cea de azi, cu facerea Mea cea din urmă peste toate, fiindcă aici am stat la început când Dumnezeu a făcut cerul și pământul și omul, luând cu mâna pământ și zidindu-l pe om. O, vine vremea cea măreață să desfac această taină mare și să știe popoarele toate de începuturile facerii omului atunci și acum. Din același loc am început și atunci, și acum, și am tănuit aceasta între Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar acum lucrez și-Mi scriu cuvântul aici, și se întreabă omul și zice: *„De ce aici?”*, iar Eu vin și-i descopăr omului taina aceasta de aici și îl învăț să se apropie de glasul Meu și să-l asculte și să urmeze cuvântul Meu ca să fie viu, ca să meargă cu Mine pe cale omul, căci Eu sunt Calea, așa precum am spus.

O, țara Mea cea de azi, te-am petrecut cu ochii, Eu și sfinții Mei te-am petrecut cu privirea în duminica ce a trecut, când ai fost așezată la tragerea la sorți pentru cei care să-ți poarte numele și lucrul tău pe pământ, iar în mijlocul tău am văzut împărțire în cete, și pentru fiecare ceată se răspundea sau nu, mai mult sau mai puțin răspuns. A trecut ziua tragerii la sorți și iarăși Eu, Domnul, te petrec cu privirea dimpreună cu toate oștirile cerești. O, cum să fac, cum să mai fac cu tine ca să te fac să înțelegi că-ți trebuie ascultare, țara Mea? Numai duhul ascultării de cel de peste tine, numai aceasta te poate pe tine înprospăta acum. O, cum să fac să crezi că tu ești țara Mea cea de azi ca să Mă primești și ca să Mă asculți? Neprimirea ta când Eu bat și iar bat Mă face să suspin, iar în jurul tău dă să se atâțe foc și dușmănie asupra ta, și iată, le grăiesc celor ce cred ei că te pot ocroti și îndruma, celor ce dau să pună acum soarta ta la cale, și le spun lor așa:

Voi, cei ce vă dați acum a fi dumnezei ca să vă adunați și să puneți voi la cale soarta neamului român, ascultați glasul Meu, glasul Domnului peste voi. Nu Mă încurc că veți da la spate grăirea Mea cu voi sau că nici nu dați să auziți când Eu bat la ușă ca să vă grăiesc. Eu însă grăiesc vouă, și rămâne scris cuvântul grăirii Mele cu voi, căci sunt Dumnezeu neamului român și vă spun așa: Nu oricine este pe plăcerea Mea între cei ce dau ei să pună la cale soarta cea de pe pământ a popoarelor. Toate stăpânirile sunt puse de Dumnezeu, și nu de oameni, toate, și cele bune, și cele rele, după cum este partea cea meritată de cei de pe pământ, care fac sau nu fac voia lui Dumnezeu înaintea lui Dumnezeu. O, am așezat în zilele voastre un om plăcut Mie cu inima din el și cu fapta lui la cârma neamului român, că multă iubire și multă umilință și mult duh de veghe am găsit în el, și mai ales putere sfântă, pusă de Mine în el, pregătită ea încă de pe când el era în pânțe ca să se nască apoi și ca să-l am acum în mijlocul acestui neam, când vremea se arată grea și iarăși grea. Am grăit neamului român despre această binecuvântare de peste el, prin voia Mea așezată în acest fiu, care este încă la cârma acestui neam. Vă spun vouă, celor ce vreți acum să smulgeți din mâna Mea hotărârea pentru voi și pentru neam și să lucrați de la voi, vă spun vouă că nu Mă bizuiesc pe voi atât de mult cât pe el. Voi vă iubiți pe voi înșivă, și încă mult, iar el nu tot așa lucrează, și se tot zbate în fel și chip să aibă grijă mare și pază mare pentru soarta neamului român și a toate popoarele de pe pământ. Voi căutați să faceți voi, să știți voi, să puteți voi, iar el nu tot așa face, căci el este umbrat de sus și așteaptă de sus și strigă la Dumnezeu pentru știința lui și pentru lucrarea lui cea plină de iubire pentru acest neam și pentru tot neamul omenesc de pe pământ. Ochii lui stau de veghe pentru neam, pentru ieri, pentru azi și pentru mâine și am în el darul Meu așezat. O, nu tot așa este cu voi, nu tot așa aveți voi de la Domnul, căci Eu Mă uit la lepădarea de sine a omului și la duhul iubitor de oameni, care este sau nu în fiecare.

Iată, sunt nemulțumit de la voi. Puteam să vă ridic sorțul cel de partea voastră acum, dar n-am putut din pricina semeției din voi și a răcelii dintre voi și cel ce stă la cârmă acum, o, fiilor despărțiți unii de alții așa cum nu este plăcut la cer! În zi de praznic de înălțare a Mea la cer vin la voi și grăiesc cu voi și vă spun: Nu vă voi da izbândă nici acum, nici mai târziu cu voia voastră peste neamul român, ba vă voi rușina și mai mult dacă nu vă veți umili ca să vă vedeți neputința înaintea Mea și a neamului român. Nu uitați că Eu, Domnul, am spus că nu pot să nu stau împotriva celor mândri și că nu pot să nu fiu de partea celor smeriți cu duhul ca să-i înalț Eu și să le dau har pentru smerenia lor înaintea Mea.

Iată, sunteți nedrepti cu judecata minții. Nu știți să iubiți, nu știți să fiți făcători de pace, chiar dacă voi credeți că știți. Vă îndemn să vă uitați în căsuța albinelor când se pierde pacea dintre ele. Se strâng sub duhul înțelepciunii și se trag în lături cele înțelepte și-și fac alt cuib, iar cele rămase în căsuță rămân buimăcite și-și fac ele altă soartă.

O, sunteți nedrepti, și vă vorbesc acum pe limba voastră ca să ne putem înțelege. O, spune tu, cel trufaș acum pe poziția ta, pe care ți-o înfășori din părți ca să ți-o ocrotești cu cei de partea ta, spune tu dacă judeci drept despre cei ce a fost să plece din cuib din pricina trufiei tale. Tu ai ceată mai bătrână de ani și mai mare la număr și mai întărită în timp, și ai numărul doar încă o dată mai mare decât numărul cel luat în ziua tragerii la sorți de mânuța de fii plecați din ograda

ta, și care au ascultare de cel mai mare dintre voi, pus de Mine cârmaci pentru neamul român. O, nu-i frumos, nu-i drept cum socotești, disprețuind pe cei mici la număr, care s-au tras să rămână sub duhul ascultării. O, nu-i frumos cum socotești, și-ți spun Eu, Domnul, că tu ești cel ce ai pierdut, nu cei puțini de tot față de numărul cel mare din ograda ta și față de timpul tău în ani. Iată, câștigătorul este numai cel ce ziceți voi că a căpătat puțin, iar voi sunteți cei ce ați pierdut mult, din pricina semeției din voi. O, aveți grijă de voi și de cei ce sunt ai voștri. Aveți grijă, Eu, Domnul vă spun, că văd cum pe deasupra încearcă uliul să vă fure păsări din cuib și să vă umilească viața din pricina neumilinței din voi. De aceea ascultați cuvântul Meu de peste voi: Nu este binecuvântat de la Mine să vă ridicați voi și să faceți voi, după ce ați căzut. Este nevoie de cineva curat față de păcatele pe care le aveți asupra neamului român și asupra dreptății lucrurilor. Nu tot cei vinovați pot să îndrepte pe cele dărmate, ci să se lase ei îndreptați și călăuziți, iar altfel de veți face, Eu, Domnul, nu voi binevoi pentru voi, așa cum n-am binevoit nici cu cei ce s-au unit împotriva cârmaciului pus de mâna Mea de veghe peste neamul român între Mine și neam, între neam și popoare. O, voi nu aveți înțelepciunea lui, că nu v-am dat cât lui. Eu dau celui sus pus de Mine mai multă înțelepciune și vedere, iar celor de sub el mai puțin le dau, și trebuie ca ei să asculte. O, nu lucrați singuri! Nu lucrați fără el, că Eu, Domnul, voiesc să-l păstrez pe el între voi ca să nu piară pacea, ca să nu poată vrăjmașii, măi fiilor.

O, fiți înțelepți, Eu, Domnul, vă rog aceasta. Ați greșit că v-ați răzvrătit și că v-ați ridicat asupra celui cu veghea cea bună pentru țară și care și-a pus peste tot obrazul și cuvântul pentru țară, și toate popoarele așteaptă girul lui pentru cel ce va urma lui. O, ați greșit de dragul semeției din voi, fiecare cum v-a dus mîntea, și iată câtă durere ați adus peste țară și câtă rușine, căci celălalt care a căzut greu acum, s-a dus și s-a unit cu vrăjmașul cel roșu, pentru a doua oară s-a dus la cei de la mijloc îmbrăcați în roșu, care atrage blestem peste țară. Iată-l cât se semețește încă, și Mă uit cu lacrimi de bucurie și de nădejde la cei care au lucrare ca de îngeri și care vă cheamă când și când la întrebare în fața țării, iar aceștia veghează pentru țară mai mult ca voi și dau să vă trezească după inima fiilor țării, iar voi sunteți încă semeți. Îi iubesc mult pe cei ce vă așează pe voi față în față cu țara și îi văd mai veghetori ca voi, mai cu frică, mai cu grijă, mai cu nesomn pentru soarta țării, mai drepti pentru adevărul a toate.

O, nu-i disprețuiți pe cei despre care voi ziceți că au luat puțin număr în ziua tragerii la sorți. Eu, Domnul, vă spun că au luat cel mai mult, după cât sunt de puțini și ca număr și ca timp. Luați și socotiți! Adunați tot numărul la un loc, pe voi și pe ei, și împărțiți apoi după număr și veți învăța dreptatea lucrurilor și nu-i veți mai disprețui pe cei ce au ales să rămână sub matcă și să crească sub lucrarea ei, sub duhul ascultării, o, fiilor care încă vă clătinați căutând să vă cârpiți hăinuța cu luatul de colo și de colo, așa cum nu-I place lui Dumnezeu, dar nu uitați că nu se poate petec nou la haină veche sau vin nou în burdufuri vechi, că se rupe hăinuța când trage de ea petecul cel nou care intră la apă apoi, și se sparge burduful vechi când crește în el vinul cel nou. O, aplecați-vă, dacă tot vă socotiți că vă iubiți țara. O așa iubire nu lucrează ca voi. Ea are ca lucrare înțelepciunea care rămâne, nu cu ghicitul, nu cu încercatul lucrează ea.

Eu, Domnul, am stat de vorbă cu voi de la gura izvorului Meu din mijlocul neamului român. Un picuț, și împlinesc șaiszeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român, aici, din locul de unde Îmi izvorăsc cuvântul peste acest neam și peste popoare, și spun acum vouă, și spun și peste popoare:

O, pace vouă, fii români! Iubiți pacea Mea și aplecați-vă sub înțelepciunea Mea și întrebați pe Domnul pentru soarta țării voastre, care este țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp. Amin.

Iar popoarelor de pe pământ le spun și lor: Pace vouă, popoarelor de pe pământ, și mai ales celor din jurul poporului și pământului român! Eu, Domnul, presar peste voi vorbire cu pace. Iubiți pacea și despărțiți-vă de duhul urii, al geloziei, al lăcomiei și fiți cumiți, cumiți, ca să vă dau din Duhul Meu, din mila Mea să vă dau. Amin.

O, pace ție, pace și ție, popor al cuvântului Meu! Am grăit celor ce se cred mari și drepti în mijlocul neamului român. Privesc peste lucrul lor și Mă prinde suspinul, și voi grăi de acum cu ei, ca nu cumva să facă ei răul pe care nu bănuiesc că-l pot face acestui neam, bătut de încercări, că iată, pentru netrezire la glasul Meu de peste el a primit încercare și ape mari au brăzdat vatra română, din pricina celor mari și neplăcuți lui Dumnezeu din mijlocul acestui neam, căci voia cea fără Dumnezeu e pândită de necazuri.

O, fiilor, peste zece zile deschidem porțile, că se strâng la izvor cei însetați și vin să bea din apa Mea în zi de praznic de Rusalii, vin sub cuvântul Duhului Sfânt, Care-i strânge pe ei la izvor.

O, dă-le, Tată, vreme frumoasă și putere celor ce-Ți pregătesc serbarea și celor ce vin la serbare, și pe care-i strângi pentru învățătura Ta în zi de praznic de Duh Sfânt.

O, pace vouă, fiilor care-Mi pregățiți ziua cea cu strângere la izvor a celor cu dorul în ei, și căroră Eu, Domnul, le trimit îngeri în întâmpinare și-i însoțesc cu cei din cer, și tot așa le fac și primirea când ei vin.

Pacea Mea o las peste toată pregătirea zilei de praznic al Duhului Sfânt, o, fiilor. Amin, amin, amin.

16/29 mai 2014